

Sygn. akt I ACa 575/13

I ACz 1077/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Lewandowski (spr.)
Sędziowie:	SA Barbara Lewandowska SO del. Przemysław Banasik
Protokolant:	st. sekr. sąd. Sylwia Lubiewska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2013 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa J. H.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w Gdańsku

o zapłatę

na skutek apelacji powódki i zażalenia pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 17 czerwca 2013 r. sygn. akt I C 506/13

I. oddala apelację powódki;

II. oddala zażalenie pozwanego;

III. nie obciąża powódki kosztami postępowania apelacyjnego;

IV. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gdańsku na rzecz radcy prawnego T. U. wynagrodzenie w kwocie 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług z tytułu pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

UASADNIENIE

Powódka domagała się zasądzenia od Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gdańsku kwoty 80 000 zł za szkodę spowodowaną wydaniem prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem. W uzasadnieniu twierdziła, że w dniu 23 października 2009r. Sąd Okręgowy w Gdańsku nakazał powódce zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7 200 zł jej byłemu mężowi. Sprawa dotyczyła uzgodnienia treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, zatem stawka powinna wynosić 3 600 zł. Sąd powinien zasądzić jedynie koszty faktycznie poniesione przez byłego

męża tj. 2 500 zł. Zasądzenie kwoty 7 200 zł spowodowało szkodę. Powódka doznała strat w życiu osobistym, została naruszona zasada równości obywateli a także naruszono jej prawa człowieka i obywatela.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa.

Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 17 czerwca 2013r. oddalił powództwo, nie obciążył powódki kosztami procesu oraz orzekł o kosztach pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu. Podstawą wydanego wyroku były następujące ustalenia:

Powódka wniosła do Sądu Rejonowego- Gdańsk Południe pozew o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Wartość przedmiotu sporu wynosiła 1 000 000 zł. Sąd Rejonowy umorzył postępowanie w tej sprawie oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 7 200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Rejonowy wskazał, że podstawą zasądzenia kosztów procesu był § 6 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U Nr 163 poz. 1348 ze zm.) Na powyższe postanowienie J. H. wniosła zażalenie, które Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił W uzasadnieniu stwierdził, że zasądzona kwota jest zgodna z powołanym wyżej rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Okręgowy podzielił stanowisko, że zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7 200 zł nie naruszało obowiązujących norm prawnych, zasądzona stawka mieści w kwocie dopuszczalnej przez rozporządzenie. Nieprecyzyjnie w uzasadnieniu postanowienia podano jedynie podstawę prawną orzeczenia.

Wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony apelacją powódki, która zarzuciła:

- nierozpoznanie istoty sprawy , przez ustalenie, że działanie pozwanego było zgodne z prawem pomimo zasądzenia kwoty nie tylko przekraczającej stawkę minimalną lecz także kwotę przekraczającą rzeczywiste wydatki T. U..
- uchylenie się od przeprowadzenia postępowania dowodowego na okoliczność rozmiarów krzywdy jakiej doznała powódka.

Wskazując na powyższe zarzuty powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozstrzygnięcia i orzeczenia o kosztach procesu.

Pozwany wniosł zażalenie na zawarte w wyroku postanowienie o nieobciążaniu powódki kosztami postępowania, a nadto domagał się oddalenia apelacji powódki oraz zasądzenia od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powódki oraz zażalenie pozwanego nie zasługują na uwzględnienie. Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych i wystarczających ustaleń faktycznych, które mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia sprawy przed Sądem Apelacyjnym.

Nie ulega wątpliwości, że w kwestionowanym postanowieniu zasądzono od powódki tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwotę dwukrotnie wyższą od stawki minimalnej. Zasądzona kwota mieści się jednak w granicach określonych w § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U Nr 163 poz. 1348 ze zm.). Zauważyć przy tym trzeba, że podstawą zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego są przepisy powołanego rozporządzenia. Nie jest istotna treść umowy łączącej pełnomocnika z mandantem. Brak jest zatem jakichkolwiek podstaw aby kwestionowane przez powódkę orzeczenie uznać za niezgodne z prawem. Ponadto na postanowienie o kosztach procesu przysługiwało zażalenie, które zostało rozpoznane.

Sąd Okręgowy odstępując od obciążenia kosztami zastępstwa procesowego pozwanej nie naruszył art. 102 k.p.c. Jak wynika z przedłożonego przez powódkę oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania powódka utrzymuje się z emerytury w wysokości ok. 1600 zł miesięcznie. Nie można więc podzielić poglądu, że nie zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające zastosowanie art. 102 k.p.c. Zauważyć bowiem należy, że z kwoty tej powódka ponosi wydatki stałe. Ma także długi wynoszące 10 200 zł. Dom bliźniaczy, którego jest właścicielką znajduje się w stanie surowym zamkniętym. Nie może on zatem przynosić dochodów. W sytuacji dochodowej powódki trudno też wymagać aby zaciągnęła ona kredyt na spłatę kosztów zastępstwa procesowego pozwanego.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w pkt. I. Na podstawie art. 102 k.p.c. orzeczono jak w pkt. I i II. Na podstawie § 6 pkt. 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U Nr 163 poz. 1348 ze zm.) orzeczono jak w pkt. IV.